

stemte Vare —, og altsaa en ublu Avance for dem, som kunde lave Støvlerne paa en billigere Maade. Derfor tror jeg, at denne Prisreguleringens Vej i Længden vil vise sig ganske umulig til at holde Priserne nede, enten vi saa benytter den ene eller anden Fremgangsmaade. Man kan maaske i en stærk Opgangstid beskære Avancen, idet man kan beskære den Konjunktur-avance, som indtræffer i den opadgaaende Tid, men jeg er overbevist om, at i en Stilstandstid, og navnlig i en Nedgangstid, vil en Prisregulering ad saadanne Veje — og jeg ser ikke, der er nogen anden fremkommelig Vej — være ganske virkningsløs, saaledes at de Priser, man paa den Maade vil faa, vil blive alt for urimelig høje. Det er altsaa min Opfattelse af denne Importreguleringspolitik, at den i Virkeligheden i det lange Løb vil blive en Prisfordyringspolitik. Jeg synes heller ikke, der er noget, der tyder paa nogetsteds, at det ikke skulde være Tilfældet. Og saa kommer jo dertil al den Gene og al den Bekostning og, vi kan vel ogsaa sige, hele den Demoralisation, som et saadant System næsten naturnødvendigt maa føre med sig. Det er altsaa Spørgsmaalet: Vil man gaa til en Importregulering paa den Maade, at man derved opretholder Arbejdet for en Industri, men tillige opretholder Lønnen for det Arbejde paa et langt højere Niveau end den Arbejdsfor-tjeneste, som de Folk, der skal købe Varen, har? Det er det, vi fra Venstres Side mener er baade ubilligt og urimeligt og for Resten ogsaa samfundsmæssig set uklogt.

Der var for lidt siden et Ordskifte oppe fra denne Talerstol, hvorunder det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, efter min Opfattelse ganske rigtigt, gjorde opmærksom paa, at naar vi har og gennem Aarene har haft en Strøm fra Landet til Byerne, ligger det utvivlsomt i, at Folk har ment at kunne tjene mere ved samme Arbejde i Byen end ude paa Landet. Det er jo ikke saaledes, at der ikke har været Udvidelsesmuligheder paa Landet. Det er ikke saadan, at der ikke baade har været oprettet flere Brug, og at der ogsaa har kunnet udvides indenfor de bestaaende Brug, saaledes at der blev Brug for mere Arbejds-kraft, men man har ganske simpelt ikke kunnet konkurrere med den Arbejds-løn, som blev budt inde i Byerne. Og hvis man nu gaar til at opretholde den, samtidig med at Lønnen gaar ned ude paa Landet, saa vil Følgen uvægerlig blive, at saa fortsættes og forstærkes denne Van-

dring fra Landet til Byerne. Vi her inde i Rigsdagen har ydet vore kunstige, men sikkert virkningsfulde Bidrag til, at den kan fortsættes, og saa er det jo kun Galgenfrist, hvornaar der saa igen bliver Arbejds-løshed og Overproduktion inde i Byerne.

Der har jo gennem mange Aar været ført en Kamp om, hvilken Toldpolitik vi skulde føre her i vort Land, om det skulde være en Politik efter en Frihandelslinie eller efter en Beskyttelseslinie. Nu betyder en Frihandelslinie selvfølgelig ikke, at man i en hvilken som helst Situation og i alle Enkeltheder maa holde sig fra alt, hvad der kunde smage af Beskyttelse, lige saa lidt som en Beskyttelsespolitik betyder, at alle Erhverv skal helt ind under en stedse stigende Beskyttelse, men det betyder, at det er den og den Linie, man i det store og hele skal følge. Man skal selvfølgelig ikke være Principrytter, men man skal ogsaa holde Princippet fast og søge at komme frem ad den Vej, som det Princip, man nu anser for at være det bedste, anviser. Den Kamp, der saaledes har staaet mellem Frihandelslinien og Beskyttelseslinien, tror jeg vil blive fortsat, og jeg tror, den i Fremtiden vil blive fortsat under ugunstigere Kaar for Frihandelslinien. Og hvorfor? Fordi det er min Opfattelse, at medens Socialdemokratiet forhen har staaet paa Frihandels-siden, er det nu gaaet over paa Beskyttelsessiden eller er i hvert Fald i Færd med at drive over paa den Side. Nu vil De ganske sikkert sige til mig: Det er jo en skammelig Beskyldning. Nu har det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauge staaet heroppe og bedyret og forsikret, at de var de samme gode Frihandelsmænd, som de altid har været, at det kun var under disse abnorme, disse ekstraordinære Tider, vi var inde i, at man maatte gaa til en Beskyttelse, maaske ikke i Form af Toldbeskyttelse, men i Form af Importregulering. Det kan saamænd godt være, at de en Gang, naar Tiderne bliver normale, vil vende tilbage til Frihandelen, men jeg tvivler om, at det bliver i vor Tid, thi man vil altid kunne sige, at det er unormale Tider. Maaske kan de blive Frihandelsmænd i en anden Verden, jeg tror ikke, det bliver i denne Rigsdag, de kommer til at praktisere deres Frihandelsteorier. Man taler om, at vi nu maa ind paa denne Importregulering, men kun midlertidig; men naar man er af den Opfattelse, at denne